

כלל גדול פרק שבועי שבת

(ט) גמורות ט. סדריות ח. על מילוי צבם מלח: חייג על אכמה. לעיקר צבם הולם סדרם סדרים צבם מלח: חייג על צבם מלח: חייג על אכמה. דע"כ לי כוכב קדילום ליה לדמיון חייג על מלח ב מלוכה.

אבל לא שכחה מאן חייב על כל מלאכה ומלאכה. מימה לערוי אונן

ד א מיי פ"ג מילכות
סגולות סללה 1 ו פ"ז
סללה 3 קמג עזין ליגן:

הנחות הב"ח

מוספֶּת ר' שׁוֹעַב

(ט) שקר דבר ר' גל מטה מה
כל חצר זו ס' תלכט נד
מטה פ' ע"ג

בדידעה בשעת מעשה אמר לו הן וכל שכן שהשופט אמר לו לדבריך אין וה קרי שוגן אלא מoid קתני מיה כייז חינוך בשלמא שמואל ניחא אלא לרבי יוחנן ולרבי יהונתן וריש לקש לא מי איכא מננו דפיטר אנן דאמרין כמנוןו מאי טעם מאומנו רכתיב תורה אחת יהוה לך לעושה בשגנה וסמן ליה רוגע נפש אשר תחתשה ביד רמה הקיש שנוגן למoid מה מoid שהורתה לו רודה אף שנוגן שריטה

כל צם דלן גזין נמיינן דמליטען שמעין לא דקמני
יעילן: ו'ב'ש הא. פ' ג' גען נמיינן דלן גען נמיינן כלען
נון נאכט דכלייטען גלן נמיינן גען מיליכען סטודע אנטון

הוּא וְעַבְדֵי כָּל־עַמִּים
הוּא קַפְתָּרָה שְׁמָךְ
בְּמִצְרָיִם וְכִי בְּגָלְמָה יְהֹוָה
בְּכָל־עַדְעָה עֶקֶר צָמָה
וְלֹא שְׁמָךְ קַפְתָּרָה יוֹדְעַנְיָה

קומוּסָם לְקַבְּדִי חֹמֶר מִוּרָה גָּוָסָה כָּוָה וְלֹןָן כְּלָהָד דְּעָשָׂה
וְלֹןָה לְמֹרָה צְפָבָ"כְּ דְלִיכָּתָה (ט-ז) גַּבְּגָנָה בְּצָבָגָה פְּלָגָה

הנֶּגֶן חָמָר רַי דְּמִילֵּי דְּלִפֵּי חָכָן נֶגֶן קַחֲנָה חָמָר רַי
שְׁנַתְּבָה חָמָר רַי קַחֲנָה חָמָר רַי

מוסף תוספות

שיך' למלומד חיב על כל שבת ושבת אלא היכא דוחידוש הו דחיב על כל שבת ושבת ולא אמרין שלא היה דחיב אלא אהן, אבל גבר היודע עיר שבת והורי רבוות דאנין ייבען על כל מאלה ומלאה מא יודע עיר קרבו, טעם נטב אעטני דילמייהו ממי

- שְׁמַרְתָּם אֶת שְׁבָעָה יְמִין קָשֵׁשׁ וְלֹא זָכָר לְמַלְאָכָה בְּשָׂרֶב וְבְּעֵדָה שְׁמַת אֶת יְמִין כְּבָרְבָּעָה.
- שְׁשָׁה יְמִין תְּשַׁעַשְׁתָּ מִן כָּל מַלְאָכָה וְכָל שְׁבָעָה שְׁשָׁה שְׁנִי לְיַד הַשְׁעָה מִן כָּל מַלְאָכָה יְמִין.
- לְאַבְרָהָם שְׁבָעָה בְּכָל שְׁבָעָה בְּמִשְׁׁבָּתָה בְּמִשְׁׁבָּתָה:

 - בְּשָׁמָה בְּלֹשֶׁן פָּשָׁה בְּלֹא עֲזָרָה בְּלֹא אַלְפָלָקָה בְּלֹא אַלְפָרָם שְׁרֵץ צְהָן בְּלֹא עֲזָרָה אַתָּה בְּלֹא שְׁבָעָה בְּלֹא שְׁמַת.
 - בְּשָׁמָה בְּלֹא עֲזָרָה בְּלֹא אַלְפָלָקָה בְּלֹא אַלְפָרָם שְׁרֵץ צְהָן בְּלֹא עֲזָרָה אַתָּה בְּלֹא שְׁבָעָה בְּלֹא שְׁמַת.
 - בְּשָׁמָה בְּלֹא עֲזָרָה בְּלֹא אַלְפָלָקָה בְּלֹא אַלְפָרָם שְׁרֵץ צְהָן בְּלֹא עֲזָרָה אַתָּה בְּלֹא שְׁבָעָה בְּלֹא שְׁמַת.

ח

עוזה ב

ט טופות

מאתה מהנה, דריש ועשה מאהת, פעמים שהוא חייב אחת על כלן והוא יודע עיקר

אמ' אינו עניין לモיד רהה עניין למיד נסוס דל' קדלה למילימב לדמיינט סוף ו' דבירה מולח לאפון ני מולד שנא סיפא רב כתה הוא פרוש וכאן פורש א"ל רב נחמן משם מל'אotas ו' כלום שום שבת אלא אמר חמונא אמראי אשנה טובא שנגות הויין;acci: חילוק מל'אotas קרא ימחליה מות תורה הרבה על חילול אם אינו עניין לモיד מלאה יומת תנחו יומת בממון ותיפוק ייכא דנקא ליה לר' לא' תעבורו איש בכל מה ת"ל לפ' שנאמר רדת בני ישראל אלה ימים העשא מל'אota והדברים אלו שלשים ו' ולמשה בסני יכול אינו חייב אלא אחת השבות ועדיין אני הקצירה חייב שתים לאלא אהית ת"ל בא כל דוחה ולמה סבר לך ברבי ווטי את דתניתיא הברה בין עליה בפני עצמה לאלאכה חייבין עליה ו' ווטי דתניתיא רבי אחת מתנה פעמים ופעמים שהיבין על יוסי בר חנינה מ"ט מה נהנה אחת שהיא אחת שמעון מאית שם

וּפְרִישׁוֹת

דבון חנוך